

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 104/2000**af 17. december 1999****om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26, 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grundbestemmelserne for den fælles markedsordning for fiskerivarer bør revideres, for at der kan tages hensyn til markedsudviklingen, til de seneste års ændringer i fiskeriaktiviteterne og til de mangler, der har kunnet konstateres under anvendelsen af de nuværende regler; på grund af de mange ændringer, der skal foretages, og deres komplekse karakter bør bestemmelserne nyaffattes i deres helhed, da de ellers ikke vil opfylde de krav om klarhed, der må stilles til enhver retsforordning; Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽⁵⁾ bør derfor erstattes af en ny forordning;

(2) for at forenkle bestemmelserne og gøre dem lettere at anvende bør den nye forordning også omfatte en ajourført og suppleret udgave af grundbestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 105/76 af 19. januar 1976

om anerkendelse af fiskeriets producentorganisationer ⁽⁶⁾, og i Rådets forordning (EØF) nr. 1772/87 af 29. juni 1982 om almindelige bestemmelser for udvidet anvendelse af visse regler, som er fastsat af producentorganisationerne i fiskerivaresektoren ⁽⁷⁾; disse forordninger bør derfor ophæves;

(3) den fælles landbrugspolitik bør bl.a. omfatte en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, der kan have forskellig form, alt efter hvilket produkt det drejer sig om;

(4) fiskeriet har særdeles stor betydning for økonomien i visse kystområder i Fællesskabet; for fiskerne i disse områder kommer den overvejende del af deres indkomst fra fiskeriet; markedet bør derfor stabiliseres, ved at der iværksættes relevante foranstaltninger, som tager hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser bl.a. i forbindelse med de regler, der inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO) gælder for ordninger for intern støtte til produktionen og for toldaftaler;

(5) i produktionen og afsætningen af fiskerivarer bør der tages hensyn til behovet for, at der opretholdes et bæredygtigt fiskeri; der bør derfor under den fælles markedsordning for fiskerivarer iværksættes foranstaltninger, der skal sikre en bedre tilpasning af udbuddet til efterspørgslen, både hvad angår mængde og kvalitet, og en bedre udnyttelse af varerne på markedet, ikke blot i ovennævnte øjemed, men også for at forbedre producenterne indtjeningsmuligheder ved at stabilisere markedspriserne;

(6) en af de foranstaltninger, der skal træffes til gennemførelse af den fælles markedsordning, er anvendelse af fælles handelsnormer for de pågældende varer; anvendelsen af sådanne normer skal sikre, at varer af utilstrækkelig kvalitet holdes borte fra markedet, og at handelsforbindelserne fremmes på grundlag af loyal konkurrence, hvilket igen er med til at gøre produktionen mere rentabel;

⁽¹⁾ EFT C 78 af 20.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 2.12.1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 329 af 17.11.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT C 374 af 23.12.1999, s. 71.

⁽⁵⁾ EFT L 388 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3318/94 (EFT L 350 af 31.12.1994, s. 15).

⁽⁶⁾ EFT L 20 af 28.1.1976, s. 39. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3940/87 (EFT L 373 af 31.12.1987, s. 6).

⁽⁷⁾ EFT L 197 af 6.7.1982, s. 1.

- (7) anvendelsen af sådanne normer kræver, at de varer, der er fastsat normer for, kontrolleres; der bør derfor træffes foranstaltninger, der sikrer en sådan kontrol;
- (8) udbuddet af fiskerivarer, som sælges ferske eller kølede, er blevet meget bredere, og derfor har forbrugerne brug for et vist minimum af oplysninger om varernes væsentligste karakteristika; det påhviler medlemsstaterne at opstille en liste over de accepterede betegnelser, der anvendes på deres område ved handel med de pågældende varer;
- (9) producentorganisationerne udgør grundelementet i den fælles markedsordning, idet de varetager en decentraliseret forvaltning af ordningen; da efterspørgslen i stigende grad koncentrerer, er det mere end nogensinde en økonomisk nødvendighed, at udbuddet koncentrerer inden for disse organisationer for at styrke producenterens markedsposition; sammenslutningen bør ske på frivilligt grundlag og motiveres af den fordel, der kan opnås på grund af omfanget og effektiviteten af de tjenester, producentorganisationerne yder deres medlemmer; der bør fastlægges fælles kriterier for en medlemsstats anerkendelse af en producentorganisation; en medlemsstat bør ikke anerkende en producentorganisation med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af den fælles markedsordnings mål, medmindre organisationen ved sine vedtægter forpligter sig selv og sine medlemmer til at overholde en række betingelser;
- (10) de initiativer, som producentorganisationerne tager til at forbedre kvaliteten af fiskerivarer, bør støttes ved, at sådanne organisationer på visse betingelser får udstedt en særlig anerkendelse;
- (11) for at styrke organisationernes handlekraft i produktionsleddet og derved bidrage til større stabilitet på markedet bør det tillades medlemsstaterne på visse betingelser at udvide de regler, som organisationen i et bestemt område har vedtaget for sine medlemmer, især reglerne for produktion og afsætning, herunder også intervention, til også at omfatte alle ikke-medlemmer, der afsætter varer i det pågældende område; denne procedure kontrolleres af Kommissionen, der under visse omstændigheder kan erklære en sådan udvidelse ugyldig;
- (12) anvendelsen af ovennævnte ordning medfører udgifter for en organisation, der har udvidet anvendelsesområdet for sine regler; det er derfor rimeligt at lade ikke-medlemmer bidrage til at dække disse udgifter; der bør i øvrigt åbnes mulighed for, at den pågældende medlemsstat yder sådanne producenter en godtgørelse for varer,
- der, selv om de opfylder handelsnormerne, ikke har kunnet afsættes, og som er blevet taget tilbage fra markedet;
- (13) der bør under alle omstændigheder fastsættes bestemmelser, der hindrer producentorganisationerne i at indtage en dominerende stilling i Fællesskabet;
- (14) for at sikre at ressourcerne udnyttes på en rationel og bæredygtig måde, bør producentorganisationerne tilskynde medlemmerne til at tilpasse produktionen til markedsbehovet og udnytte deres fangster bedst muligt, især når det drejer sig om fangster af kvoterede arter; med henblik herpå bør det fastsættes, at producentorganisationerne ved begyndelsen af hvert fangstår skal udforme og forelægge myndighederne en plan vedrørende tilpasning af udbuddet og foretage en forhåndsregulering af medlemmernes tilførsler, idet de eventuelt fastsætter særlige bestemmelser for varer, der sædvanligvis er vanskelige at afsætte;
- (15) ovennævnte forpligtelser medfører udgifter for producentorganisationerne, og det vil derfor være rimeligt til gengæld at yde en godtgørelse til producentorganisationerne i en begrænset periode;
- (16) medlemsstaterne bør kunne yde supplerende støtte til producentorganisationer inden for rammerne af operationelle programmer i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet⁽¹⁾;
- (17) brancheorganisationer, der er dannet på initiativ af individuelle eller allerede sammensluttede erhvervsdrivende, og som repræsenterer en betydelig del af erhvervs-kategorierne i fiskerivaresektoren, kan bidrage til, at der i større omfang tages hensyn til de faktiske forhold på markedet, og fremme en udvikling i den økonomiske adfærd i retning af forbedret kendskab til og tilrettelæggelse af produktion samt bedre præsentation og afsætning af varerne; eftersom disse brancheorganisationers tiltag generelt kan bidrage til at nå målene i traktatens artikel 33 og mere specifikt målene i denne forordning, bør medlemsstaterne, når det er fastlagt, hvilke tiltag det drejer sig om, have mulighed for at anerkende de organisationer, der gennemfører tiltag, som tilgodeser

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.

- ovennævnte mål; der bør under visse omstændigheder fastsættes bestemmelser om udvidet anvendelse af de regler, brancheorganisationerne har fastsat, og om deling af udgifterne i forbindelse med denne udvidelse; denne procedure kontrolleres af Kommissionen, der under visse omstændigheder kan erklære en sådan udvidelse ugyldig;
- (18) det bør præciseres, under hvilke omstændigheder artikel 1 i forordning nr. 26⁽¹⁾ kan fraviges, for så vidt angår brancheorganisationernes aftaler, vedtagelser eller samordnede praksis;
- (19) for at afhjælpe markedssituationer, der medfører priser, som kan forårsage forstyrrelser på EF-markedet, er det for en række fiskerivarer, som er af særlig betydning for producenternes indkomst, nødvendigt for hver fangstsæson, på baggrund af de seneste tekniske data, at fastsætte en orienteringspris — eller for tun en EF-producentpris — der er repræsentativ for Fællesskabets produktionsområder, og som anvendes til at fastsætte prisniveauet for markedsinterventionerne; med henblik herpå bør orienteringsprisen fastsættes således, at den afspejler de faktiske markedsf forhold, og der ikke opstår for store prisudsving fra det ene fangstår til det andet; orienteringsprisen danner grundlaget for fastlæggelse af en hel række andre interventionsforanstaltninger; Rådet bør derfor på forslag af Kommissionen vedtage foranstaltninger i den forbindelse;
- (20) med henblik på at stabilisere priserne er det ønskeligt, at producentorganisationerne kan intervenere på markedet, bl.a. ved at tage deres medlemmers varer tilbage fra markedet, hvis der ikke opnås en vis minimumspris;
- (21) i visse tilfælde og på visse betingelser bør producentorganisationernes foranstaltninger støttes ved at yde disse organisationer en finansiel udligning for de mængder konsumvarer, der definitivt tages tilbage fra markedet;
- (22) producentorganisationernes intervention bør begrænses til punktuelle, usædvanligt store tilførsler, som markedet ikke kan absorbere, og som ikke havde kunnet undgås ved foranstaltninger af anden art; der bør derfor kun ydes finansiel udligning for en begrænset produktionsmængde;
- (23) for at tilskynde fiskerne til bedre at tilpasse deres udbud til markedsbehovene bør den finansielle udligning differentieres på grundlag af de mængder, der tages tilbage fra markedet;
- (24) de nye foranstaltninger, der iværksættes som led i denne forordning, giver producentorganisationerne mulighed for i langt mindre omfang at benytte sig af definitiv tilbagetagelse; der bør derfor i en overgangsperiode foretages en gradvis reduktion både af den mængde, der kan ydes finansiel udligning for, og af beløbet for den finansielle udligning;
- (25) i tilfælde af alvorlige markedsf forstyrrelser bør der vedtages passende foranstaltninger med henblik på at tilpasse betingelserne for ydelse af finansiel udligning ved tilbagetagelse;
- (26) det bør navnlig som følge af de knappe ressourcer af visse fiskearter så vidt muligt undgås at destruere fisk, der er taget tilbage fra markedet; der bør derfor ydes støtte til forarbejdning, stabilisering og oplagring til konsum af visse mængder ferske varer, der er taget tilbage fra markedet; alle arter, som vil kunne tænkes at blive taget tilbage fra markedet, bør være omfattet af en sådan foranstaltning; producentorganisationerne bør i større udstrækning benytte sig af denne ordning, som på én gang både fungerer som intervention og sikrer en bedre udnyttelse af fiskerivarerne, end af definitiv tilbagetagelse fra markedet;
- (27) for visse arter gør de regionale forskelle i priserne det for tiden ikke muligt at medtage disse arter i den gældende ordning med finansiel udligning til producentorganisationerne; for at øge stabiliteten på markedet og samtidig tage hensyn til de pågældende varers egenskaber og til forskellene i deres produktions- og afsætningsvilkår bør disse arter dog være omfattet af en EF-prisstøtteordning, der er afpasset efter de specifikke forhold for arterne, på grundlag af en tilbagetagelsespris, som producentorganisationerne fastsætter autonomt, og en fast støtte, som på visse betingelser ydes til organisationerne for de varer, der er gennemført autonome interventioner for;
- (28) for visse varer, som nedfryses om bord på fartøjerne, bør der indføres en særlig ordning med ydelse af støtte til privat oplagring af sådanne varer på visse betingelser og inden for visse grænser, hvis de ikke kan afsættes på markedet til en højere pris end en vis EF-minimumspris, der skal fastsættes;

⁽¹⁾ Forordning nr. 26 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EFT 30 af 20.4.1962, s. 993/62). Forordningen er ændret ved forordning nr. 49 (EFT 53 af 1.7.1962, s. 1571/62).

- (29) et fald i importpriserne for tun til konserverindustrien kan true EF-tunproducenternes indkomst; der bør derfor i fornødent omfang ydes producenterne en udligningsgodtgørelse; for at rationalisere afsætningen af en ensartet produktion bør udligningsgodtgørelsen under visse omstændigheder forbeholdes producentorganisationerne;
- (30) for ikke at fremme en skæv udvikling i produktionen af tun, med hvad deraf følger af omkostninger, bør det ud fra EF-markedets forsyningsvilkår fastsættes, inden for hvilke grænser denne godtgørelse kan ydes til producentorganisationerne, ligesom betingelserne for udløsning af godtgørelsen bør revideres;
- (31) for at vurdere om der på EF-markedet foreligger en situation, der er en følge af udviklingen i verdensmarkedsprisen for tun, og som berettiger til ydelse af udligningsgodtgørelsen, bør det først godtgøres, at det pågældende prisfald på EF-markedet skyldes et fald i importpriserne;
- (32) anvendelsen af told efter den fælles toldtarif er suspenderet helt for visse tunsfiskevarer; Fællesskabets produktion af tunfisk er utilstrækkelig, og derfor bør det sikres, at de forarbejdningsvirksomheder i levnedsmiddelindustrien, der anvender disse produkter, til stadighed har samme forsyningsvilkår som de tilsvarende virksomheder i de eksporterende tredjelande, så der ikke lægges hindringer i vejen for denne industris udvikling under de internationale konkurrencevilkår; de ulemper, en sådan ordning kan medføre for Fællesskabets tunproducenter, vil kunne udlignes ved ydelse af en specifik godtgørelse;
- (33) for at sikre EF-markedet tilstrækkelige forsyninger af råvarer til forarbejdningsindustrien på vilkår, som giver denne industri mulighed for at bevare sin konkurrenceevne, bør anvendelse af told efter den fælles toldtarif for visse varers vedkommende helt eller delvist suspenderes indtil videre;
- (34) ovennævnte totdsuspensionsordninger må ikke medføre, at forsyninger fra tredjelande udbydes til unormalt lave priser, og derfor bør der kun indrømmes suspension, hvis en referencepris beregnet efter nærmere fastlagte regler er overholdt;
- (35) hvis markedet på grund af import eller eksport udsættes for eller trues af alvorlige forstyrrelser, der kan bringe virkeliggørelsen af de mål, der er fastsat i traktatens artikel 33, i fare, bør der i samhandelen med tredjelande kunne træffes egnede foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets internationale forpligtelser;
- (36) erfaringen har vist, at det kan blive nødvendigt meget hurtigt at træffe foranstaltninger for at sikre, at EF-markedet får de nødvendige forsyninger, og at Fællesskabets internationale forpligtelser opfyldes; for at Fællesskabet skal kunne handle tilstrækkeligt hurtigt i sådanne situationer, bør der fastsættes en procedure, der gør det muligt hurtigt at træffe de nødvendige foranstaltninger;
- (37) virkeliggørelsen af et enhedsmarked på grundlag af et fælles prissystem kan bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der giver mulighed for at bedømme den støtte, som medlemsstaterne yder, og forbyde støtte, der er uforenelig med det fælles marked, anvendes i fiskerisektoren;
- (38) for at bestemmelserne i denne forordning kan gennemføres, må der oprettes systemer for datakommunikation mellem Kommissionen og medlemsstaterne; det bør beregnes, hvor store udgifterne, som delvis finansieres over EF-budgettet, bliver til oprettelse og drift af sådanne systemer;
- (39) de udgifter, medlemsstaterne har afholdt som følge af de forpligtelser, som anvendelsen af denne forordning medfører, bør finansieres af Fællesskabet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af de fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;
- (40) ved anvendelsen af den fælles markedsordning må det endvidere tages i betragtning, at det er i Fællesskabets interesse at bevare fiskebestandene i videst muligt omfang; derfor bør foranstaltninger vedrørende mængder ud over dem, der måtte være tildelt medlemsstaterne, ikke finansieres;

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999 s. 103.

(41) det påhviler medlemsstaterne at træffe alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og til at forebygge og bekæmpe svig;

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

(42) for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;

Der oprettes en fælles markedsordning for fiskerivarer, der omfatter en ordning for priser og samhandel samt fælles konkurrenceregler.

(43) de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾;

I denne forordning forstås ved:

— »producent«: en fysisk eller juridisk person, som ved hjælp af egnede produktionsmidler fremstiller fiskerivarer med henblik på første afsætning

(44) i den fælles markedsordning for fiskerivarer bør der tages fornødent hensyn til målene både i traktatens artikel 33 og traktatens artikel 131 —

— »fiskerivarer«: følgende varer, der er fanget på havet eller i de indre farvande, og følgende akvakulturprodukter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0301	Fisk, levende
0302	Fisk, fersk eller kølet, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0303	Fisk, frosset, undtagen filet og andet fiskekød henhørende under pos. 0304
0304	Filet og andet fiskekød (også hakket), fersk, kølet eller frosset
b) 0305	Fisk, tørret, saltet eller i saltlage; røget fisk, også kogt før eller under røgningen; mel, pulver og pellets af fisk, egnet til menneskeføde
c) 0306	Krebsdyr, også afskallede, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; krebsdyr med skal, kogt i vand eller dampkogte, også kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af krebsdyr, egnet til menneskeføde
0307	Bløddyr, også uden skal, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr og bløddyr, levende, ferske, kølede, frosne, tørrede, saltede eller i saltlage; mel, pulver og pellets af hvirvelløse vanddyr, andre end krebsdyr, egnet til menneskeføde

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

KN-kode	Varebeskrivelse
d)	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde: — Andre varer: — — Af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 3:
0511 91 10	— — — Fiskeaffald
0511 91 90	— — — Andre varer
e) 1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning tilberedt af fiskerogn
f) 1605	Krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse vanddyr, tilberedt eller konserveret
g)	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt: — Pastaprodukter, ikke kogte, fyldte eller på anden måde tilberedt: 1902 20 — Pastaprodukter med fyld, også kogte eller på anden måde tilberedt: 1902 20 10 — — Med indhold af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr på over 20 vægtprocent
h)	Mel, pulver og pellets af kød, slagteaffald, fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever: 2301 20 00 — Mel, pulver og pellets af fisk, krebsdyr, bløddyr eller andre hvirvelløse vanddyr

AFSNIT I

HANDELSNORMER OG FORBRUGEROPLYSNING

KAPITEL 1

HANDELSNORMER

Artikel 2

1. For de i artikel 1 nævnte varer eller for grupper af disse varer kan der fastsættes fælles handelsnormer og anvendelsesområder for de pågældende normer; handelsnormerne kan f.eks. omfatte inddeling efter kvalitetskategori, størrelse- eller vægtklasse, emballage, behandlingsgrad og mærkning.

2. Når der er fastsat handelsnormer, må varer, på hvilke de finder anvendelse, kun udbydes, tilbydes, sælges eller i øvrigt bringes i omsætning, når de opfylder de nævnte normer, idet der dog kan fastsættes særlige bestemmelser for samhandelen med tredjelande.

3. Handelsnormerne og gennemførelsesbestemmelserne her til, herunder de særlige bestemmelser i stk. 2, fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at de varer, som der er fastsat fælles handelsnormer for, opfylder disse.

Denne kontrol kan foretages i alle handelsled og under transport.

2. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at straffe overtrædelser af artikel 2.

3. Medlemsstaterne meddeler senest en måned efter de enkelte handelsnormers ikrafttræden de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på de organer, der varetager

kontrollen med den vare eller gruppe af varer, som den pågældende norm gælder for.

4. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2, idet der bl.a. tages hensyn til, at der er nødvendigt at sikre, at de kontrollerede organers virksomhed samordnes, og at de fælles handelsnormer fortolkes og anvendes ensartet.

KAPITEL 2

FORBRUGEROPLYSNING

Artikel 4

1. Med forbehold af direktiv 79/112/EØF⁽¹⁾ må de varer, som omhandles i artikel 1, litra a), b) og c), kun udbydes til detailsalg til den endelige forbruger, uanset afsætningsmåde, hvis følgende fremgår af etiketteringen eller mærkningen:

a) artens handelsbetegnelse

- b) produktionsmetode (fiskeri på havet eller i indre vandområder eller farvande eller opdræt)
- c) fangstområde.

Disse krav finder imidlertid ikke anvendelse på små mængder af varer, der afsættes direkte til forbrugerne enten af fiskere eller akvakulturproducenter.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), udarbejder og offentliggør medlemsstaterne senest den 1. januar 2002 en liste over de handelsbetegnelser, som de tillader på deres område, dog som et minimum for alle arterne i denne forordnings bilag I til IV. I denne liste skal der for hver enkelt art anføres videnskabeligt navn, handelsbetegnelse på medlemsstatens officielle sprog og eventuelle lokale eller regionale betegnelser.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den liste over handelsbetegnelser, der er omhandlet i stk. 2, senest to måneder inden den dato, der er nævnt i stk. 2. Medlemsstaterne anerkender betegnelser, der er anvendt af andre medlemsstater for de samme arter på samme sprog.

4. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

AFSNIT II

PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL 1

BETINGELSER FOR UDSTEDELSE OG TILBAGEKALDELSE AF ANERKENDELSE

Artikel 5

1. I denne forordning forstås ved »producentorganisation« en juridisk person:

- a) som er oprettet på initiativ af en gruppe producenter af én eller flere af de varer, der er anført i artikel 1, litra a), b) eller c), idet det dog for frosne, behandlede eller forarbejdede varers vedkommende forudsætter, at de er blevet nedfrosset, behandlet eller forarbejdet om bord på fiskerfartøjerne
- b) som først og fremmest har til formål at sikre rationelt fiskeri og bedre afsætningsvilkår for medlemmernes produktion gennem foranstaltninger, som:

- 1) gør det lettere at planlægge produktionen og tilpasse den til efterspørgslen, både hvad angår mængde og kvalitet, bl.a. ved anvendelse af fangstplaner
- 2) fremmer koncentration af udbuddet
- 3) stabiliserer priserne
- 4) fremmer fangstmetoder, som støtter bæredygtigt fiskeri
- c) hvis vedtægter bl.a. forpligter de producenter, der er medlem af producentorganisationen, til:

- 1) ved fiskeri, produktion og afsætning at anvende de regler, som producentorganisationen har fastsat
- 2) når den pågældende medlemsstat har foreskrevet, at en del af eller hele dens nationale fangstkvote eller -kvoter og/eller anvendelse af fiskeriindsatsforanstaltninger skal forvaltes af producentorganisationer, at anvende de foranstaltninger, som producentorganisationen har truffet med henblik herpå
- 3) at sikre, at hvert fartøj kun er medlem af én producentorganisation for hver vare eller varegruppe

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger (EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1). Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF (EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21).

- 4) af afsætte hele produktionen af de varer, som deres medlemskab gælder, gennem producentorganisationen; producentorganisationen kan dog beslutte, at en sådan forpligtelse ikke gælder, hvis afsætningen sker efter fælles regler, som den har fastsat i forvejen
- 5) at fremlægge de oplysninger, som producentorganisationen anmoder om for at kunne træffe foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra b), med henblik på at opfylde lovbestemte forpligtelser eller udarbejde statistikker
- 6) at betale de vedtægtsbestemte finansielle bidrag til oprettelse og finansiering af den interventionsfond, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3
- 7) at forblive medlemmer af producentorganisationen i mindst tre år efter, og, hvis de ønsker at træde ud af producentorganisationen, at opsiges medlemskabet mindst ét år i forvejen
- d) hvis vedtægter bl.a. indeholder:
- 1) nærmere bestemmelser om fastlæggelse, vedtagelse og ændring af de regler, der er omhandlet i litra c), nr. 1
 - 2) regler om, at forskelsbehandling af EF-producenter, fx på grund af statsborgerskab eller hjemsted, ikke må finde sted
 - 3) regler om, at medlemmerne skal betale de fornødne finansielle bidrag til at finansiere producentorganisationen
 - 4) regler, som på demokratisk vis sikrer medlemmerne kontrollen over producentorganisationen og dens vedtægter
 - 5) bestemmelser om sanktioner ved manglende opfyldelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, herunder manglende betaling af finansielle bidrag, og ved overtrædelse af producentorganisationens regler
 - 6) regler for optagelse af nye medlemmer
 - 7) de for producentorganisationens drift nødvendige regnskabs- og budgetbestemmelser, som også skal foreskrive særskilte regnskaber for de aktiviteter, som anerkendelsen gælder for
- e) som er anerkendt af den pågældende medlemsstat på betingelserne i stk. 2.
2. Medlemsstaterne anerkender producentsammenslutninger, der anmoder herom, som har hjemsted på de pågældende medlemsstaters område, og som er tilstrækkeligt økonomisk aktive på deres område, som producentorganisationer i denne forordnings forstand, hvis:
- a) de opfylder betingelserne i stk. 1 og i den forbindelse bl. a. godtgør, at de med hensyn til antal producenter, der er medlem, eller med hensyn til salgbar produktion opfylder et vist minimum
 - b) de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til deres foranstaltningers gennemførelse, varighed og effektivitet
 - c) de har den retsevne, der kræves efter den nationale lovgivning.
3. Producentorganisationerne må ikke indtage en dominerende stilling på et bestemt marked, medmindre det er nødvendigt for at nå målene i traktatens artikel 33.
4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne:

- a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter, at ansøgningen er indgivet sammen med de nødvendige bilag
- b) kontrollerer med jævne mellemrum, om producentorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse; hvis betingelserne i artikel 5 ikke længere er opfyldt, eller hvis anerkendelse er sket ud fra fejlagtige oplysninger, kan anerkendelsen af en producentorganisation tilbagekaldes; anerkendelsen tilbagekaldes straks med tilbagevirkende kraft, hvis organisationen har fået udstedt den eller anvender den svigagtigt
- c) underretter inden to måneder Kommissionen om enhver beslutning om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse.

2. En medlemsstat anerkender en producentorganisation, der har hjemsted på medlemsstatens område, og hvis medlemmer for en dels vedkommende er statsborgere i en anden eller andre medlemsstater, forudsat at betingelserne i artikel 5 er opfyldt.

Medlemsstater, der har statsborgere, som er medlem af en producentorganisation i en anden medlemsstat, etablerer med denne medlemsstat det fornødne administrative samarbejde for at varetage kontrollen med den pågældende organisations virksomhed.

3. Medlemsstaterne kan, når de anerkender en producentorganisation, give denne eneret for et bestemt aktivitetsområde, hvis repræsentativitetsbetingelserne fastsat i medfør af artikel 7, stk. 1, er opfyldt.

4. Medlemsstaterne kan anerkende en sammenslutning af producentorganisationer, hvis den opfylder betingelserne i artikel 5; bestemmelserne i artikel 9 og 10 gælder dog ikke for sådanne sammenslutninger.

5. For at sikre, at artikel 5 og stk. 1, litra b), i nærværende artikel overholdes, gennemfører Kommissionen kontrol og kan på grundlag af denne kontrol eventuelt anmode om, at medlemsstaterne tilbagekalder anerkendelser.

6. Ved hvert års begyndelse offentliggør Kommissionen i C-udgaven af de *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over de producentorganisationer, der er blevet anerkendt i det foregående år, eller som har fået tilbagekaldt deres anerkendelse i samme tidsrum.

7. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder betingelser for tilbagekaldelse af anerkendelse, fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

KAPITEL 2

UDVIDELSE AF REGLERNE TIL IKKE-MEDLEMMER

Artikel 7

1. En medlemsstat kan, hvis en producentorganisation, der anses for repræsentativ for produktionen og afsætningen på ét eller flere landingssteder i en medlemsstat, anmoder myndighederne om det, gøre følgende regler bindende for producenter, der ikke er medlem af denne organisation, og som afsætter én eller flere af de i artikel 1 nævnte varer i det område, hvor organisationen er repræsentativ:

- a) de produktions- og afsætningsregler, som organisationen har vedtaget for at nå målene i artikel 5, stk. 1, litra b)
- b) de regler, som producentorganisationen har vedtaget om tilbagetagelse og prolongation for de ferske eller kølede varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, andet led, litra a) og c).

For de varer, der er nævnt i bilag I, kan disse regler dog kun udvides til også at omfatte ikke-medlemmer, hvis den pris, producentorganisationen anvender, er lig med tilbagetagelsesprisen eller EF-salgsprisen, jf. dog den tolerancemargen, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, litra a).

Medlemsstaten kan beslutte, at udvidelsen af de regler, der er omhandlet i litra a) og b), ikke skal gælde for bestemte former for afsætning.

2. De regler, der er gjort bindende efter stk. 1, gælder indtil første omsætning på markedet, dog højst i 12 måneder for et regionalt begrænset område.

3. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen de regler, de har besluttet at gøre bindende efter stk. 1.

Kommissionen kan, senest én måned efter modtagelse af meddelelsen, anmode medlemsstaten om helt eller delvist at suspendere anvendelsen af beslutningen, hvis der efter Kommissionens opfattelse er tvivl om, hvorvidt beslutningen er gyldig set i forhold til ugyldighedsgrundene i stk. 4. I så fald skal Kommissionen senest to måneder efter modtagelse af meddelelsen:

— bekræfte, at de meddelte regler kan gøres bindende

eller

— ved en begrundet afgørelse erklære medlemsstatens udvidelse af reglerne ugyldig på grundlag af en af omstændighederne i stk. 4, litra a) og b). I dette tilfælde finder Kommissionens beslutning anvendelse fra den dato, hvor anmodningen om at suspendere reglerne blev sendt til medlemsstaten.

4. Kommissionen erklærer udvidelsen i stk. 1 ugyldig, hvis:

- a) den fastslår, at den pågældende udvidelse skader den frie samhandel, eller at målene i traktatens artikel 33 bringes i fare
- b) den fastslår, at traktatens artikel 81, stk. 1, finder anvendelse på den regel, som udvidelsen gælder.

5. Kommissionen kan på grundlag af efterfølgende kontrol når som helst fastslå tilfælde af ugyldighed efter stk. 4 og erklære den pågældende udvidelse ugyldig.

6. Kommissionen underretter straks de øvrige medlemsstater om de enkelte trin i proceduren i stk. 3, 4 og 5.

7. Medlemsstaterne træffer alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om reglerne i stk. 1 er overholdt. De meddeler straks Kommissionen disse foranstaltninger.

8. Hvis stk. 1 anvendes, kan den pågældende medlemsstat beslutte, at ikke-medlemmer er pligtige til at betale producentorganisationen et beløb svarende til hele eller en del af kontingentet, som de tilsluttede producenter betaler, hvis kontingentet anvendes til at dække administrationsomkostningerne i forbindelse med ordningen i stk. 1.

9. Hvis stk. 1 anvendes, sørger medlemsstaterne, i givet fald gennem producentorganisationerne, for, at varer, der ikke opfylder afsætningsreglerne, eller som ikke har kunnet sælges til en pris, der mindst svarer til tilbagetagelsesprisen, tages tilbage fra markedet.

10. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 8

1. Hvis artikel 7, stk. 1, anvendes, kan medlemsstaten yde en godtgørelse til ikke-medlemmer, der er etableret i Fællesskabet, for varer:

— der ikke må afsættes i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a)

eller

— som er taget tilbage fra markedet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b).

Godtgørelsen ydes uden forskelsbehandling begrundet i producenternes nationalitet eller etableringssted. Den må ikke overstige 60% af det beløb, der fremkommer ved at multiplicere de tilbagetagne mængder med:

— den ifølge artikel 20 fastsatte tilbagetagelsespris, for så vidt angår de i bilag I, afsnit A og B, nævnte varer

eller

— den ifølge artikel 22 fastsatte salgspris, for så vidt angår de i bilag I, afsnit C, nævnte varer.

2. Udgifterne til godtgørelsen i stk. 1 påhviler den pågældende medlemsstat.

KAPITEL 3

PRODUKTIONS- OG AFSÆTNINGSPLANER

Artikel 9

1. Ved fangstårets begyndelse udarbejder hver enkelt producentorganisation et operationelt program for fangståret for de arter, der er indeholdt i bilag I, IV og V til denne forordning og forelægger det for medlemsstatens myndigheder; programmet omfatter:

a) den markedsføringsstrategi, som organisationen vil følge for at tilpasse udbuddet, både hvad angår mængde og kvalitet, til markedsbehovene og -kravene

b) — en specifik fangstplan for arter i bilag I og IV, især for de kvoterede arter, hvis sådanne arter udgør en betydelig del af dens medlemmers landinger

— en produktionsplan for arter i bilag V

c) særlige forebyggende foranstaltninger til tilpasning af udbuddet af arter, som det sædvanligvis er vanskeligt af afsætte i løbet af fangståret

d) de sanktioner der skal anvendes over for medlemmer, som ikke overholder de beslutninger, der er truffet til gennemførelse af programmet.

Det operationelle program kan revideres som følge af uforudsete omstændigheder i løbet af fangstsæsonen, og revisionen skal meddeles medlemsstatens myndigheder.

En nylig anerkendt producentorganisation er ikke forpligtet til at udarbejde et operationelt program i det første år efter anerkendelsen.

2. Det operationelle program og alle revisioner skal godkendes af medlemsstatens myndigheder.

3. Med forbehold af artikel 6, stk. 1, litra b), træffer medlemsstaterne alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om den enkelte producentorganisation opfylder sine forpligtelser efter stk. 1, og iværksætter følgende sanktioner ved manglende opfyldelse:

a) hvis en producentorganisation ikke i tide har udarbejdet sit operationelle program for fangståret efter stk. 1, ydes der for det pågældende fangstår ingen finansiell støtte til interventioner, der er foretaget på betingelserne i afsnit IV

b) hvis en producentorganisation ikke har iværksat de foranstaltninger, der er fastsat i dens operationelle program for fangståret

— ydes der kun 75% af den finansielle støtte for interventioner, der foretages på betingelserne i afsnit IV, første gang, de ikke iværksættes

— ydes der kun 50% af ovennævnte finansielle støtte anden gang

— ydes der ingen finansiell støtte de følgende gange.

Sanktionerne i litra a) og b) finder først anvendelse fra den 1. januar 2002.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen, når de anvender stk. 3, litra a) eller b).

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 10

1. Uafhængigt af den støtte, der kan ydes for at tilskynde til oprettelse af producentorganisationer og for at lette deres drift, jf. artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2793/1999, kan medlemsstaterne i en begrænset periode give producentorganisationerne en godtgørelse, som skal dække de udgifter, der følger af de forpligtelser, som de pålægges efter artikel 9.

Producentorganisationer, anerkendt inden den 1. januar 2001, kan modtage godtgørelsen i fem år fra denne dato.

Producentorganisationer, som anerkendes senere, kan modtage godtgørelsen i fem år fra den dato, hvor anerkendelsen udstedes.

2. Godtgørelsen i stk. 1 består af:

a) for så vidt angår arterne i bilag I og IV af et beløb, der afhænger af antallet af tilsluttede fartøjer, og som beregnes efter en gradvis faldende skala efter metoden i bilag VII, afsnit A, og et fast beløb på 500 EUR pr. art omfattet af artikel 9, stk. 1, litra b), første led, dog højst 10 arter

b) for så vidt angår arterne i bilag V af et beløb, der afhænger af producentorganisationernes repræsentativitet beregnet efter metoden i bilag VII, afsnit B. Repræsentativiteten beregnes efter den procentdel af produktionen, der afsættes gennem producentorganisationerne i et produktionsområde, som af den berørte medlemsstat anses for at være tilstrækkelig stort på grundlag af de kriterier, som denne medlemsstat har opstillet med henblik på anerkendelse.

3. Medlemsstaterne udbetaler godtgørelsen til producentorganisationerne senest fire måneder efter udgangen af det år, som godtgørelsen er ydet for, forudsat at medlemstaternes myndigheder har kontrolleret, om modtagerorganisationerne har opfyldt deres forpligtelser efter artikel 9.

4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 11

Medlemsstaterne kan yde supplerende støtte til producentorganisationer, der som led i de operationelle programmer i artikel 9, stk. 1, udvikler foranstaltninger til at forbedre tilrettelæggelsen og gennemførelsen af markedsføringen af fisk, samt foranstaltninger med henblik på en bedre ligevægt mellem udbud

og efterspørgsel i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2792/1999, særlig artikel 14 og 15.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne kan udstede en særlig anerkendelse til de producentorganisationer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, som afsætter varer, der er fastsat handelsnormer for ved forordning (EF) nr. 2406/96⁽¹⁾, eller akvakulturprodukter, når de har fremlagt en af de nationale myndigheder godkendt plan for forbedring af kvaliteten og afsætningen af disse varer.

2. Hovedformålet med den i stk. 1 omhandlede plan er at dække alle produktions- og afsætningsled. Planen skal bl.a.:

— sikre, at kvaliteten af varerne om bord på fartøjerne eller under opdræt forbedres væsentligt

— sikre, at varernes kvalitet bevares optimalt under henholdsvis fangst, losning, udnyttelse, behandling, transport og afsætning af varerne

— sikre, at der anvendes den mest hensigtsmæssige teknik og knowhow til at nå ovennævnte mål

— indeholde en beskrivelse af de planlagte foranstaltninger, herunder også forundersøgelser, uddannelse og investeringer.

3. Medlemsstaterne videresender de planer, som producentorganisationerne fremlægger for dem, til Kommissionen. Medlemsstaternes myndigheder kan først godkende planerne, efter at Kommissionen har fået dem forelagt og haft en frist på 60 dage til eventuelt at forlange ændringer i planerne eller afvise dem.

4. Den særlige anerkendelse af producentorganisationer i henhold til denne artikel er en forudsætning for at kunne opnå den støtte, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2792/1999.

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 af 26. november 1996 om fælles handelsnormer for fiskerivarer (EFT L 334 af 23.12.1996, s. 1). Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 323/97 (EFT L 52 af 22.2.1997, s. 8).

AFSNIT III

BRANCHEORGANISATIONER OG BRANCHEAFTALER

KAPITEL 1

BETINGELSER FOR UDSTEDELSE OG TILBAGEKALDELSE AF
ANERKENDELSE AF BRANCHEORGANISATIONER

Artikel 13

1. Medlemsstaterne kan anerkende juridiske personer, der anmoder herom, der er etableret på deres område, og som består af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion af og/eller handel med og/eller forarbejdning af de varer, der er nævnt i artikel 1, som brancheorganisationer i denne forordnings forstand, hvis:

- a) de er oprettet på initiativ af alle eller en del af de organisationer eller sammenslutninger, som de består af
- b) de repræsenterer en betydelig del af produktionen, afsætningen og/eller forarbejdningen af fiskerivarer og forarbejdede fiskerivarer i den eller de pågældende regioner, og de, hvis de dækker flere regioner, fremlægger bevis for en vis minimumsrepræsentativitet for hver af de erhvervs-grene, de repræsenterer, i hver af de pågældende regioner
- c) de ikke selv hverken producerer, forarbejder eller afsætter fiskerivarer eller forarbejdede fiskerivarer
- d) de i en eller flere EF-regioner på betingelser, der er forenelige med EF-bestemmelserne, herunder konkurrencebestemmelserne, og under hensyntagen til forbrugernes interesser gennemfører to eller flere af følgende foranstaltninger, idet det sikres, at de pågældende foranstaltninger ikke er til hinder for, at den fælles markedsordning kan fungere efter hensigten:
 - forbedring af kendskabet til og gennemsigtigheden af produktionen og markedet
 - medvirken til en bedre koordinering af markedsføringen af fiskerivarer, bl.a. gennem markedsforskning eller markedsundersøgelser
 - undersøgelse og udvikling af metoder til optimering af markedets virkemåde, herunder også inden for informations- og kommunikationsteknologi
 - udarbejdelse af standardkontrakter, som er forenelige med EF-bestemmelserne
 - informationsformidling og forskning med henblik på at få producenterne til at omlægge produktionen til varer, som er bedre tilpasset markedsbehovene og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og anvendelse af driftsmetoder, som bidrager til ressourcernes levedygtighed

- udvikling af metoder og midler til forbedring af produktkvalitet og uddannelsestiltag inden for samme område
- fremme og beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
- fastsættelse, for så vidt angår fangst og afsætning af fiskerivarer, af strengere regler end de nationale bestemmelser eller EF-bestemmelserne
- optimering af fiskerivarers udnyttelse
- salgsfremmende foranstaltninger for fiskerivarer.

2. Inden medlemsstaterne udsteder anerkendelse, meddeler de Kommissionen, hvilke brancheorganisationer der har ansøgt om anerkendelse, og giver Kommissionen alle relevante oplysninger om, hvor repræsentative de pågældende organisationer er, og hvilke aktiviteter de udøver, samt alle øvrige oplysninger, der er nødvendige for en vurdering.

Kommissionen kan gøre indsigelse mod anerkendelsen inden for en frist på to måneder efter, at den har fået meddelelse om ansøgningen om anerkendelse.

3. Medlemsstaterne:

- a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter, at ansøgningen er indgivet sammen med alle relevante bilag
- b) kontrollerer med jævne mellemrum, om brancheorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse
- c) tilbagekalder anerkendelsen:
 - i) hvis denne forordnings betingelser for anerkendelse ikke længere er opfyldt
 - ii) hvis brancheorganisationen overtræder ét eller flere af forbuddene i artikel 14 eller hindrer den fælles markedsordning i at fungere efter hensigten, uden at dette dog indskrænker en eventuel strafferetlig forfølgning efter national lovgivning.
- d) underretter inden to måneder Kommissionen om enhver beslutning om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse.

4. Kommissionen sikrer ved kontrol, at stk. 1 og stk. 3, litra b), overholdes, og kan på grundlag af denne kontrol eventuelt anmode en medlemsstat om at tilbagekalde en anerkendelse.

5. Anerkendelse indebærer tilladelse til, at organisationerne gennemfører foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra d), på betingelserne i denne forordning.

6. Kommissionen offentliggør i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over anerkendte brancheorganisationer med angivelse af deres økonomiske område eller aktivitetsområde og foranstaltningerne efter artikel 15. Tilbagekaldelser af anerkendelser offentliggøres ligeledes.

7. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder betingelserne for og hyppigheden af medlemsstaternes underretning af Kommissionen om brancheorganisationernes virksomhed, vedtages efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

KAPITEL 2

BETINGELSER FOR BRANCHEORGANISATIONERS AFTALER, VEDTAGELSER OG SAMORDNEDE PRAKSIS

Artikel 14

Uanset artikel 1 i forordning nr. 26 gælder traktatens artikel 81, stk. 1, ikke for anerkendte brancheorganisationers aftaler, vedtagelser og samordnede praksis, der har til formål at gennemføre de i nærværende forordnings artikel 13, stk. 1, litra d), omhandlede foranstaltninger, og som, uden at det tilsidesætter de foranstaltninger, som brancheorganisationerne har truffet som led i anvendelsen af specifikke EF-bestemmelser:

- a) ikke indeholder nogen forpligtelse til at anvende en bestemt pris
- b) ikke medfører nogen form for opdeling af markederne i Fællesskabet
- c) ikke anvender ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- d) ikke fjerner konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer
- e) ikke skaber andre konkurrencebegrænsninger, der ikke er absolut nødvendige for at nå de mål for den fælles fiskeripolitik, som brancheorganisationernes foranstaltninger tilsigter.

KAPITEL 3

UDVIDELSE AF AFTALER, VEDTAGELSER ELLER SAMORDNET PRAKSIS TIL IKKE-MEDLEMMER

Artikel 15

1. Hvis en brancheorganisation, som driver virksomhed i én eller flere bestemte regioner i en medlemsstat, for en given vare anses for at være repræsentativ for produktionen og/eller handelen og/eller forarbejdningen af denne vare, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra organisationen gøre visse former for aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, som der er opnået enighed om i en sådan organisation, bindende i en begrænset periode for både individuelle og sammensluttede erhvervsdrivende, der driver virksomhed i den eller de pågældende regioner, og som ikke er medlem af organisationen.

2. En brancheorganisation betragtes som repræsentativ efter stk. 1, hvis den omfatter mindst to tredjedele af produktionen og/eller handelen og/eller forarbejdningen af den eller de pågældende varer i den eller de pågældende regioner i en medlemsstat. Hvis ansøgningen om udvidelse af reglerne dækker flere regioner, skal brancheorganisationen fremlægge bevis for en vis minimumsrepræsentativitet for hver af de erhvervsgrøner, den repræsenterer, i hver af de pågældende regioner.

3. De regler, der kan ansøges om udvidelse af anvendelsesområdet for:

- a) må kun vedrøre:
 - produktions- og markedskendskab
 - produktionsregler, som er strengere end eventuelle EF-bestemmelser eller nationale bestemmelser
 - udarbejelse af standardkontrakter, som er forenelige med EF-bestemmelserne
 - afsætningsregler
- b) skal have været gældende i mindst ét år
- c) må højst gøres bindende i tre år
- d) må ikke skade andre erhvervsdrivende i medlemsstaten, der er etableret i andre regioner, eller erhvervsdrivende i andre medlemsstater.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen de regler, som de agter at gøre bindende for alle erhvervsdrivende i én eller flere bestemte regioner i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1. Kommissionen beslutter, at medlemsstaten ikke kan udvide de pågældende regler, hvis den:

- a) fastslår, at den pågældende udvidelse vil skade den frie samhandel, eller at målsætningerne i traktatens artikel 33 bringes i fare, eller
- b) fastslår, af aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, som udvidelsen gælder, strider mod traktatens artikel 81, stk. 1, eller
- c) fastslår, at artikel 15 i denne forordning ikke er overholdt.

Reglerne bliver først bindende to måneder efter, at Kommissionen har modtaget meddelelsen, eller når Kommissionen inden for denne periode har meddelt, at den ikke har nogen indvendinger mod de nævnte regler.

2. Hvis Kommissionen ved efterfølgende kontrol ikke er sikker på gyldigheden af udvidelsen i relation til de forhold, der er nævnt i stk. 1, litra a), b), eller c), forlanger den, at den pågældende medlemsstat suspenderer anvendelsen af beslutningen helt eller delvist. I så tilfælde og inden for to måneder fra denne dato

- tillader Kommissionen, at suspensionen ophæves
- eller

— erklærer Kommissionen ved en begrundet beslutning, at den udvidelse af reglerne, som medlemsstaten har besluttet, er ugyldig på grundlag af et af ovennævnte forhold. I så tilfælde gælder Kommissionens beslutning fra den dato, hvor anmodningen om at suspendere reglerne blev sendt til medlemsstaten.

3. Kommissionen holder den komité, der er nævnt i artikel 38, stk. 1, underrettet på et hvilket som helst stadium af en beslutning om udvidelse af brancheaftaler i henhold til stk. 1 og enhver suspension eller ophævelse af nugældende regler i henhold til stk. 2.

4. Hvis reglerne for én eller flere varer udvides, og én eller flere af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, litra a), og som gennemføres af en anerkendt brancheorganisation, er af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis virksomhed har forbindelse med den eller de pågældende varer, kan den medlemsstat, der har udstedt anerkendelsen, bestemme, at individuelle erhvervsdrivende eller sammenslutninger, der ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af de pågældende foranstaltninger, skal betale et bidrag til organisationen svarende til hele eller en del af det finansielle bidrag, medlemmerne betaler, hvis sidstnævnte bidrag skal anvendes til at dække de udgifter, som direkte følger af gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger.

AFSNIT IV

PRISER OG INTERVENTIONER

KAPITEL 1

PRISER

Artikel 17

Generelt

1. Producentorganisationerne kan for de i artikel 1 omhandlede varer fastsætte en tilbagetagelsespris, under hvilken de ikke sælger medlemmernes varer.

I så fald:

- yder producentorganisationerne medlemmerne en godtgørelse for de tilbagetagne mængder af de i bilag I, afsnit A og B, og i bilag IV anførte varer, der opfylder de normer, der er fastsat efter artikel 2
- kan producentorganisationerne yde medlemmerne en godtgørelse for de tilbagetagne mængder af de øvrige varer i artikel 1.

For hver af varerne i artikel 1 kan der efter stk. 5 fastsættes en maksimal tilbagetagelsespris.

2. Producentorganisationerne må kun disponere over de således tilbagetagne varer på en sådan måde, at det ikke forstyrrer den normale afsætning af produktionen.

3. Til finansiering af disse tilbagetagelsesforanstaltninger opretter producentorganisationerne interventionsfonde, som finansieres ved kontingenter, der beregnes på basis af de varemængder, der bringes i handelen, eller også anvender de et fordelingsystem.

4. Producentorganisationerne meddeler de nationale myndigheder følgende oplysninger, som disse videregiver til Kommissionen:

- en liste over de varer, som de vil anvende ordningen i stk. 1 for
- det tidsrum, hvor tilbagetagelsespriserne anvendes
- størrelsen af de påtænkte og anvendte tilbagetagelsespriser.

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

*Artikel 18***Orienteringspris**

1. For fangstårets begyndelse fastsættes en orienteringspris for hver af varerne i bilag I og for hver af varerne og varegrupperne i bilag II.

Disse priser gælder i hele Fællesskabet og fastsættes for hvert fangstår eller for hver af de perioder, fangståret opdeles i.

2. Orienteringsprisen fastsættes:

- på grundlag af de gennemsnitlige noteringer, der for en betydelig del af EF-produktionen er konstateret på engrosmarkeder eller i havne i de sidste tre fangstår forud for fastsættelsen af denne orienteringspris
- under hensyn til den forventede udvikling i produktion og efterspørgsel.

Ved prisfastsættelsen tages der endvidere hensyn til, at det er nødvendigt:

- at sikre stabile priser på markedet og undgå produktionsoverskud i Fællesskabet
- at bidrage til at opretholde producenternes indkomst
- at tage forbrugernes interesse i betragtning.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den i stk. 1 nævnte orienteringspris.

*Artikel 19***Meddelelse af noteringer**

1. I hele det tidsrum, hvor orienteringsprisen anvendes, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de noteringer, der for varerne i artikel 18, stk. 1, konstateres på deres engrosmarkeder eller i deres havne.

2. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

*Artikel 20***EF-tilbagetagelsespris**

1. Der fastsættes en EF-tilbagetagelsespris under hensyn til varenes friskhed, størrelse eller vægt og behandlingsgrad for

hver af varerne i bilag I, afsnit A og B, ved at anvende en tilpasningskoefficient på orienteringsprisen i artikel 18. EF-tilbagetagelsesprisen må under ingen omstændigheder overstige 90% af orienteringsprisen.

2. For at sikre producenterne i landingsområder, der ligger meget fjernt fra Fællesskabets vigtigste forbrugscentre, adgang til markederne på tilfredsstillende vilkår, kan priserne i stk. 1 for disse områder multipliceres med en justeringskoefficient.

3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelse af, hvor stor en procentdel af orienteringsprisen der skal lægges til grund for beregningen af EF-tilbagetagelsesprisen, og fastlæggelse af de landingsområder, der er omhandlet i stk. 2, samt priserne, vedtages efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

KAPITEL 2

INTERVENTIONER*Artikel 21***Finansiel udligning i forbindelse med tilbagetagelse**

1. Medlemsstaterne yder en finansiel udligning til producentorganisationer, der efter artikel 17 gennemfører interventioner for varerne i bilag I, afsnit A og B, når:

- a) disse organisationers tilbagetagelsespris er EF-tilbagetagelsesprisen om fastsat i overensstemmelse med artikel 20, idet en tolerancemargen på 10% under eller 10% over denne pris dog er tilladt, for at der bl.a. kan tages hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet
- b) de tilbagetagne varer opfylder handelsnormerne fastsat efter artikel 2, og at de er af tilstrækkelig god kvalitet, hvilket defineres efter proceduren i artikel 2, stk. 3
- c) den i litra a) omhandlede tilbagetagelsespris gælder i hele fangståret for hver enkelt af de pågældende varekategorier; producentorganisationer, der som led i foranstaltningerne i artikel 5, stk. 1, forbyder fangst eller salg af visse varekategorier, er dog ikke forpligtet til at anvende EF-tilbagetagelsesprisen for disse varekategorier.

2. Den finansielle udligning ydes kun, hvis de tilbagetagne varer afsættes til andre formål end konsum eller på en sådan måde, at det ikke forstyrrer den normale afsætning af andre varer.

3. For de i stk. 1 omhandlede varer gælder følgende:

a) Den finansielle udligning er lig med:

i) 85 % af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationen anvender for de tilbagetagne mængder, når de ikke overstiger 4 % af de årlige mængder af den pågældende vare, der udbydes til salg

ii) fra fangståret 2003 55 % af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationen anvender for de tilbagetagne mængder, når de udgør over 4 %, men højst 10 % for pelagiske arter og 8 % for andre arter af de årlige mængder af den pågældende vare, der udbydes til salg hvert år; for fangståret 2001 og 2002 udgør den henholdsvis 75 % og 65 % af ovennævnte tilbagetagelsespris.

b) Der ydes ingen finansiell udligning for de tilbagetagne mængder, som overstiger 10 % for pelagiske arter og 8 % for andre arter af de årlige mængder, som en producentorganisation udbyder til salg.

4. Den finansielle udligning, som skal ydes til en producentorganisation, beregnes for den pågældende producentorganisation på grundlag af dens medlemmernes samlede produktion, herunder også eventuelle mængder, som er taget tilbage fra markedet af en anden organisation i henhold til artikel 7.

5. Den finansielle udligning nedsættes med den forudfastsatte værdi af en vare bestemt til andet formål end konsum eller med nettoindtægterne ved afsætning af disse varer til konsum i overensstemmelse med stk. 2. Ovennævnte værdi fastsættes ved fangstårets begyndelse. Den ændres imidlertid, hvis der konstateres betydelige og varige prisændringer på EF-markedet.

6. Hvis en producentorganisation tager varer som omhandlet i stk. 1 tilbage fra markedet, yder den sine medlemmer en godtgørelse for de tilbagetagne mængder, der mindst er lig med den finansielle udligning beregnet efter stk. 3, litra a), forhøjet med et beløb svarende til 10 % af den tilbagetagelsespris, som producentorganisationer anvender.

En producentorganisation kan dog, som led i et internt sanktionssystem, yde sine medlemmer en godtgørelse, der er mindre end godtgørelsen i foregående afsnit, hvis forskellen overføres til en reservefond, som udelukkende kan bruges til senere interventioner.

7. I tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse kan Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 38, stk. 2,

træffe foranstaltninger til at tilpasse bestemmelserne i stk. 3. De trufne foranstaltninger må højst gælde i seks måneder.

8. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 22

EF-salgspris

For hver vare i bilag I, afsnit C, fastsættes der en EF-salgspris på samme betingelser som betingelserne i artikel 20 for fastsættelse af tilbagetagelsesprisen.

Artikel 23

Prolongationsstøtte

1. Der ydes prolongationsstøtte for:

- i) de varer i bilag I, afsnit A og B, der er taget tilbage fra markedet til den i artikel 20 nævnte tilbagetagelsespris
- ii) de varer i bilag I, afsnit C, der er blevet udbudt til salg, men for hvilke det er fastslået, at der ikke er fundet nogen køber til den efter artikel 22 fastsatte EF-salgspris.

En tolerancemargen på 10 % under eller 10 % over disse priser er dog tilladt for bl.a. at tage hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet.

2. Der kan kun ydes prolongationsstøtte for mængder, der:

- a) er tilført af en producent, der er medlem
- b) opfylder visse krav med hensyn til kvalitet, størrelse og behandlingsgrad
- c) enten er forarbejdet med henblik på stabilisering og derefter oplagret eller er konserveret på betingelser og for en periode, der skal fastlægges.

3. For hver af de pågældende varer kan der højst ydes støtte for en mængde svarende til 18 % af den årlige mængde af den pågældende vare, som er udbudt til salg, nedsat med den procentdel af ovennævnte mængde, der er ydet finansiell udligning for efter artikel 21.

Støttens størrelse kan ikke overstige de tekniske og finansielle omkostninger i forbindelse med uomgængeligt nødvendige stabiliserings- og oplagingsforanstaltninger.

4. De former for forarbejdning, der er omhandlet i denne artikel, er:

- a) — frysning
- saltning
- tørring
- marinering
- og om nødvendigt
- kogning og pasteurisering
- b) filetering eller opskæring og eventuelt hovedskæring, hvis dette sker som led i en af de former for forarbejdning, der er omhandlet i litra a).

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 24

Producentorganisationers autonome tilbagetagelse og prolongation

1. For varerne i bilag IV yder medlemsstaterne en fast støtte til de producentorganisationer, der efter artikel 17 foretager interventioner, forudsat at:

- a) de pågældende producentorganisationer inden fangstårets begyndelse fastsætter en tilbagetagelsespris, i det følgende benævnt »autonom tilbagetagelsespris«, producentorganisationerne anvender denne pris i hele fangståret, idet der dog tillades en tolerancemargen på 10% under eller 10% over denne pris; prisen kan dog ikke overstige 80% af den vejede gennemsnitspris, der er konstateret for de pågældende varekategorier i de pågældende producentorganisationers aktivitetsområde i de tre foregående fangstår
- b) de tilbagetagne varer opfylder handelsnormerne efter artikel 2 og er af en tilstrækkelig god kvalitet, der fastsættes efter proceduren i artikel 2, stk. 3
- c) den godtgørelse, der ydes medlemmerne for varemængder, der er taget tilbage fra markedet, er lig med den autonome tilbagetagelsespris, som producentorganisationerne anvender.

2. Den faste støtte ydes for de mængder, der er taget tilbage fra markedet, og som er blevet udbudt til salg efter artikel 5, stk. 1, og afsættes på en sådan måde, at det ikke forstyrrer den normale afsætning af den pågældende produktion.

3. Den faste støtte er lig med et beløb svarende til 75% af den i fangståret anvendte autonome tilbagetagelsespris, nedsat med den forudfastsatte værdi af den vare, der er afsat i overensstemmelse med stk. 2.

4. Den faste støtte ydes også for de mængder, der er taget tilbage fra markedet, og som forarbejdes med henblik på stabilisering og oplagres eller konserveres på betingelser og for en periode, der skal fastlægges. Den faste støtte kan i dette tilfælde ikke overstige beløbet for de tekniske og finansielle omkostninger i forbindelse med uomgængeligt nødvendige stabiliserings- og oplagingsforanstaltninger.

5. De mængder, der kan ydes fast støtte for efter stk. 2, må ikke overstige 5% af de årlige mængder af de pågældende varer, der udbydes tilsalg efter artikel 5, stk. 1.

Den samlede mængde, der kan ydes fast støtte for efter stk. 2 og 4, må ikke overstige 10% af de årlige mængder, der er omhandlet i første afsnit.

6. De berørte medlemsstater indfører en kontrolordning, der gør det muligt at sikre, at de varer, som der anmodes om fast støtte for, er støtteberettigede.

I kontroløjemed fører modtagerne af fast støtte et lagerregnskab, der opfylder kriterier, som nærmere skal fastsættes. Medlemsstaterne sender med visse mellemrum, der skal fastsættes nærmere, Kommissionen en oversigt med angivelse for hver enkelt vare og varekategori af de gennemsnitspriser, der er konstateret på deres engrosmarkeder eller i deres havne.

7. Ud fra pristilnærmelsen for de arter, der er omhandlet i denne artikel, træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om, hvorvidt disse arter skal optages på listen over varer i bilag I, afsnit A.

8. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 25

Støtte til privat oplagring

1. For hver af varerne i bilag II fastsættes der inden fangstårets begyndelse en EF-salgspris på mindst 70% og højst 90% af orienteringsprisen i artikel 18, stk. 1.

2. Der kan ydes støtte til privat oplagring til producentorganisationer, som i det løbende fangstår:

a) anvender artikel 5, stk. 1, i forbindelse med produktion og afsætning af de pågældende varer

— at bidrage til opretholdelse af producenternes indkomst

b) anvender salgsprisen i stk. 1, idet en tolerancemargen på 10% under eller 10% over denne pris dog er tilladt for bl.a. at tage hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet.

— at undgå produktionsoverskud i Fællesskabet.

Denne pris gælder i hele Fællesskabet og fastsættes for hvert fangstår.

3. Der ydes oplagringsstøtte for de varer i bilag II, der er blevet udbudt til salg, men for hvilke det er fastslået, at der ikke er fundet nogen køber til den efter stk. 1 fastsatte EF-salgspris.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de gennemsnitsnoteringer, der er konstateret på engrosmarkeder eller i deres havne for varerne i stk. 1 med oprindelse i Fællesskabet og med nøje fastlagte handelsenskaber.

4. Støtte til privat oplagring ydes kun for varer:

a) som er fisket, nedfrosset om bord og landet i Fællesskabet af et medlem af en producentorganisation

3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelsen af de tilpasningskoefficienter, der skal gælde for de forskellige arter af tunfisk, disses størrelse og behandlingsgrad, fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

b) som oplagres i en vis minimumsperiode og derefter igen udbydes på EF-markedet

Artikel 27

og hvis mængde ikke overstiger 15% af de årlige mængder af de pågældende varer, der er udbudt til salg af producentorganisationen.

5. Støtten til privat oplagring må ikke overstige et beløb svarende til de tekniske omkostninger og renteudgifterne i en periode på maksimalt tre måneder. Støttebeløbet fastsættes månedvis efter en gradvis faldende skala.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelse af salgsprisen i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

Godtgørelse til producentorganisationerne

1. For varerne i bilag III kan der ydes en godtgørelse til producentorganisationerne for de mængder af den pågældende vare, der er fisket af deres medlemmer, og som er solgt og leveret til forarbejdningsindustrien etableret på Fællesskabets toldområde med henblik på industriel forarbejdning af varer henhørende under KN-kode 1604. Godtgørelsen ydes, når det for et kalenderkvartal konstateres:

— at den gennemsnitlige salgspris konstateret på EF-markedet

og

— importprisen i artikel 29, stk. 3, litra d)

ligger under en udløsningsstærskel på 87% af EF-producentprisen for den pågældende vare.

For hvert fangstår opstiller eller ajourfører medlemsstaterne en liste over de industrier, som dette stykke omfatter, og meddeler den til Kommissionen.

2. Godtgørelsen må under alle omstændigheder hverken overstige:

— forskellen mellem udløsningsstærsklen og den pågældende vares gennemsnitlige salgspris på EF-markedet, eller

— et fast beløb svarende til 12% af denne tærskel.

KAPITEL 3

TUN TIL FORARBEJDNINGSINDUSTRIEN

Artikel 26

EF-producentpris

1. For hver af varerne i bilag III fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal en EF-producentpris, inden fangståret begynder. Denne pris fastsættes efter artikel 18, stk. 2, første og andet led.

Ved fastsættelsen af prisen er det ligeledes nødvendigt:

— at tage hensyn til EF-forarbejdningsindustriens forsynings-situation

3. Den samlede mængde af hver af de varer, der kan ydes godtgørelse for, kan under ingen omstændigheder overstige en mængde svarende til gennemsnittet af de mængder, der på betingelserne i stk. 1 er solgt og leveret i samme kvartal i de tre sidste fangstår forud for det, som godtgørelsen ydes for.

4. Godtgørelsen til hver producentorganisation er lig med:

- det i stk. 2 fastsatte maksimumsbeløb for de mængder af den pågældende vare, der er afsat efter stk. 1, og som ikke overstiger gennemsnittet af de mængder, der er solgt og leveret på de samme betingelser af producentorganisationens medlemmer i samme kvartal i de tre sidste fangstår forud for det, som godtgørelsen ydes for
- 50% af det i stk. 2 fastsatte maksimumsbeløb for de mængder af den pågældende vare, der overstiger de i første

led fastsatte mængder, som er lig med resten af de mængder, der fremkommer ved en fordeling mellem producentorganisationerne af de mængder, der er godtgørelsesberettiget efter stk. 3.

Fordelingen mellem de pågældende producentorganisationer foretages i forhold til producentorganisationernes respektive gennemsnitlige produktion i samme kvartal i de tre sidste fangstår forud for det, som godtgørelsen ydes for.

5. Producentorganisationerne fordeler den ydede godtgørelse til deres medlemmer i forhold til de mængder, der er produceret af medlemmerne og solgt og leveret på betingelserne i stk. 1.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder godtgørelsens størrelse og betingelserne for ydelse af godtgørelse, fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

AFSNIT V

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

KAPITEL 1

TOLDORDNING

Artikel 28

1. For at sikre at EF-forarbejdningsindustriens forsyninger af råvarer svarer til markedetsbehovene, suspenderes den fælles toldtarifs satser autonomt helt eller delvis for bestemte varer indtil videre, jf. bilag VI til denne forordning.

2. Suspensionen i stk. 1 må ikke bringe stabiliseringsforanstaltningerne i artikel 20, 21, 22, 23, 25 og 26 i fare, og derfor indrømmes der ved import af de pågældende varer kun suspension, hvis prisen efter artikel 29 overholdes.

3. Hvis der på noget tidspunkt opstår alvorlige markedsforstyrrelser til trods for, at referenceprisen i stk. 2 overholdes, suspenderer Rådet de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, idet det træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

KAPITEL 2

REFERENCEPRIS

Artikel 29

1. Der kan hvert år pr. varekategori fastsættes referencepriser gældende for hele Fællesskabet for de varer i artikel 1, som er omfattet af:

a) en toldnedsættelses- eller toldsuspensionsordning, hvor der ifølge betingelserne for WTO-konsolidering er en referencepris, der skal overholdes

b) en af foranstaltningerne i artikel 28, stk. 1

eller

c) en anden ordning eller foranstaltning end de i litra a) og b) omhandlede, hvor der ifølge Fællesskabets internationale forpligtelser er en referencepris, der skal overholdes.

2. Hvis den anmeldte toldværdi for en bestemt vare, der er importeret fra et tredjeland som led i en af foranstaltningerne i stk. 1, ligger under referenceprisen, kan toldnedsættelsen eller -suspensionen ophæves for de pågældende mængder.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen, hvis de træffer foranstaltningen i dette stykke.

3. Hvis der fastsættes en referencepris:

a) er den for varerne i bilag I, afsnit A og B, lig med tilbagetagsprisen fastsat efter artikel 20, stk. 1.

b) er den for varerne i bilag I, afsnit C, lig med EF-salgsprisen fastsat efter artikel 22

c) er den for varerne i bilag II lig med EF-salgsprisen fastsat efter artikel 25, stk. 1

KAPITEL 3

d) beregnes den for andre varer på grundlag af det vejede gennemsnit af den toldværdi, der er konstateret på importmarkederne eller i importhavnene i medlemsstaterne i de sidste tre år før referenceprisens fastsættelse, idet det samtidig skal sikres, at priserne afspejler markedssituationen.

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER*Artikel 30*

4. For varerne i bilag I til V giver medlemsstaterne med jævne mellemrum Kommissionen meddelelse om de priser og importmængder, der er konstateret på deres markeder eller i deres havne. Priserne er lig med de pågældende varers toldværdi.

1. Hvis EF-markedet for én eller flere af de varer, der er omhandlet i artikel 1, på grund af import eller eksport er udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, der kan bringe målene i traktatens artikel 33 i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes passende foranstaltninger, indtil den faktiske forstyrrelse eller faren derfor er ophørt.

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelsen af referencepriserne, fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2,

2. Foranstaltningerne i stk. 1 gennemføres og anvendes efter procedurerne i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3285/94⁽¹⁾.

AFSNIT VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 31*

Hvis der på EF-markedet for én eller flere af de varer, der er omhandlet i artikel 1, konstateres prisstigninger eller forsyningsvanskeligheder, som kan bringe målene de i traktatens artikel 33 i fare, og hvis denne situation må formodes at vare ved, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de fornødne foranstaltninger til afhjælpning heraf.

dataudvekslingssystemer, som de varetager driften af og afholder udgifterne til.

Systemerne i første afsnit finansieres delvis over EF-budgettet.

Artikel 32

Uanset eventuelle bestemmelser, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 36 og 37, og som strider mod bestemmelserne i denne forordning, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktionen af og handelen med de varer, der er omhandlet i artikel 1.

2. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder fastsættelse af, hvor stor en del af udgifterne der skal afholdes over EF-budgettet, vedtages efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

*Artikel 35**Artikel 33*

Med forbehold af andre EF-bestemmelser, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, under lige vilkår har adgang til havne, anlæg med henblik på første afsætning og alle tekniske installationer og alt udstyr i forbindelse dermed.

1. Udgifterne til udbetalinger under denne forordning betragtes som udbetalinger til interventionsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999.

2. For varer hidrørende fra en fiskebestand eller fra en gruppe af fiskebestande finansieres de udgifter, der er omhandlet i stk. 1, kun inden for de mængder, som den pågældende medlemsstat måtte have fået tildelt af de samlede tilladte fangster af den pågældende fiskebestand eller gruppe af fiskebestande.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning; med henblik herpå opretter de fornødne kommunikations- og

3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 38, stk. 2.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94 (EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2315/96 (EFT L 314 af 4.12.1996, s. 1).

Artikel 36

Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og til at forebygge svig og bringe eventuel svig til ophør. Med henblik herpå:

- foretager de regelmæssig kontrol af støttemodtagerne
- sikrer de sig, hvis der skal foretages stikprøvekontrol, på basis af en risikoanalyse, at kontrolhyppigheden og -bestemmelserne på hele medlemsstatens område er tilpasset den foranstaltning, der kontrolleres, og at kontrolhyppigheden og -bestemmelserne er tilstrækkelige set i forhold til mængden af varer, som støttemodtagerne har afsat eller ligger inde med til afsætning.

Artikel 37

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages for så vidt angår de emneområder, der er nævnt i artikel 2-7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 19-21, 23-27, 29, 34 og 35, efter forvaltningsproceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 38

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Fiskerivarer, i det følgende benævnt »komitéen«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Den frist, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1999.

Artikel 39

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 40

Ved anvendelsen af denne forordning skal der i fornødent omfang tages hensyn til målsætningerne både i traktatens artikel 33 og traktatens artikel 131.

Artikel 41

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2005 Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om resultaterne af gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 42

1. Forordning (EØF) nr. 3759/92, (EØF) nr. 105/76 og (EØF) nr. 1772/82 ophæves fra den 1. januar 2001.
2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 3759/92 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 43

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001 med undtagelse af artikel 4, som anvendes fra 1. januar 2002.

På Rådets vegne

K. HEMILÄ

Formand

BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse
	A. Ferske eller kølede varer henhørende under pos. 0302 og 0307:
1. 0302 22 00	Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)
2. ex 0302 29 90	Ising (<i>Limanda limanda</i>)
3. 0302 29 10	Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> -arter)
4. ex 0302 29 90	Skрубbe (<i>Platichthys flesus</i>)
5. 0302 31 10 og 0302 31 90	Hvid tun (<i>Thunnus alalunga</i>)
6. ex 0302 40	Sild af arten <i>Clupea harengus</i>
7. 0302 50 10	Torsk af arten <i>Gadus morhua</i>
8. 0302 61 10	Sardin af arten <i>Sardina pilchardus</i>
9. 0302 62 00	Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
10. 0302 63 00	Sej (<i>Pollachius virens</i>)
11. ex 0302 64	Makrel af arterne <i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i>
12. 0302 65 20 og 0302 65 50	Pighaj og rødhaj (<i>Squalus acanthias</i> og <i>Scyliorhinus</i> -arter)
13. 0302 69 31 og 0302 69 33	Rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)
14. 0302 69 41	Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)
15. 0302 69 45	Lange (<i>Molva</i> -arter)
16. 0302 69 55	Ansjos (<i>Engraulis</i> -arter)
17. ex 0302 69 68	Kulmule af arten <i>Merluccius merluccius</i>
18. 0302 69 81	Havtaske (<i>Lophius</i> -arter)
19. ex 0307 41 10	Tiarret blæksprutte (<i>Sepia officinalis</i> og <i>Rossia macrosoma</i>)
	B. Levende, ferske eller kølede varer eller varer kogt i vand eller dampkogte:
ex 0306 23 10	Rejer af arten <i>Crangon crangon</i> og dybvandsreje (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
	C. Levende, ferske eller kølede varer eller varer kogt i vand eller dampkogte:
0302 23 00	Tunge (<i>Solea</i> -arter)
0306 24 30	Taskekrabber (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)

BILAG II

KN-kode	Varebeskrivelse
	A. Frosne varer henhørende under pos. 0303 og 0304:
0303 31 10	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Kulmule (<i>Merluccius</i> -arter)
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
og	
0304 20 55	
0304 20 56	
0304 20 58	
0303 79 71	Blankesten (<i>Dentex dentex</i> og <i>Pagellus</i> -arter)
0303 79 87	Sværdfisk (<i>Xiphias Gladius</i>)
0304 20 87	
0304 90 65	
	B. Frosne varer henhørende under pos. 0306:
0306 13 40	Rejer af <i>Penaeidae</i> -familien
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
	C. Frosne varer henhørende under pos. 0307:
1. 0307 49 18	Tiarmet blæksprutte af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> og <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
2. 0307 49 31	Tiarmet blæksprutte (<i>Loligo</i> -arter)
0307 49 33	
0307 49 35	
og	
0307 49 38	
3. 0307 49 51	Tiarmet blæksprutte (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
4. 0307 59 10	Ottearmet blæksprutte (<i>Octopus</i> -arter)
5. 0307 99 11	<i>Illex</i> -arter

BILAG III

Tunfisk (af slægten Thunnus), bugstribet bonit (Katsuwonus pelamis) og andre arter af slægten Euthynnus, fersk, kølet eller frosset, til industriel fremstilling af varer henhørende under pos. 1604, og klassificeret i en af nedennævnte koder i den kombinerede nomenklatur:

Varebeskrivelse	KN-kode	
	Fersk eller kølet	Frosset
I andre former end de i pos. 0304 nævnte:		
I. Følgende arter:		
a) Hvid tun (Thunnus alalunga), med undtagelse af tun, fersk eller kølet:		
1. Af vægt pr. stk. over 10 kg ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 og 0303 41 19
2. Af vægt pr. stk. højst 10 kg ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 og 0303 41 19
b) Gulfinnet tun (Thunnus albacares):		
1. Af vægt pr. stk. over 10 kg	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 12, 0303 42 32 og 0303 42 52
2. Af vægt pr. stk. højst 10 kg	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 18, 0303 42 38 og 0303 42 58
c) Bugstribet bonit (Katsuwonus pelamis)	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 og 0303 43 19
d) Blåfinnet tun (Thunnus thynnus), med undtagelse af tun, fersk eller kølet		0303 49 21, 0303 49 23 og 0303 49 29
e) Andre arter af slægterne Thunnus og Euthynnus	0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 og 0303 79 29
II. I en af følgende præsentationsformer:		
a) Hel		
b) Renset, uden gæller		
c) Andre (fx uden hoved — »heads off«)		

⁽¹⁾ Vægtangivelserne er for hele varer.

BILAG IV

Varer, ferske eller kølede, af følgende arter	KN-kode
1. Rødtunge (<i>Microstomus kitt</i>)	ex 0302 29 90
2. Blåfinnet tun (<i>Thunnus thynnus</i>)	0302 39 11 og 0302 39 91
3. Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex 0302 69 51
4. Havbrasen (<i>Brama</i> -arter)	0302 69 75
5. Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)	0302 69 85
6. Skægtorsk (<i>Trisopterus luscus</i>) og glyse (<i>Trisopterus minustus</i>)	ex 0302 69 99
7. Okseøjefisk (<i>Boops boops</i>)	ex 0302 69 99
8. Pikarel (<i>Spicara smaris</i>)	ex 0302 69 99
9. Havål (<i>Conger conger</i>)	ex 0302 69 99
10. Knurhane (<i>Trigla</i> -arter)	ex 0302 69 99
11. Hestemakrel (<i>Trachurus</i> -arter)	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12. Multe (<i>Mugil</i> -arter)	ex 0302 69 99
13. Rokke (<i>Raja</i> -arter)	ex 0302 69 99 og ex 0304 10 98
14. Strømpebånds fisk (<i>Lepidopus caudatus</i> og <i>Aphanopus carbo</i>)	ex 0302 69 99
15. Stor kammusling (<i>Pecten maximus</i>)	ex 0307 21 00
16. Konksnegl (<i>Buccinum undatum</i>)	ex 0307 91 00
17. Gulstribet mulle eller rød mulle (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)	ex 0302 69 99
18. Almindelig havrude (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)	ex 0302 69 99

BILAG V

Varer, levende, ferske eller kølede

KN-kode	Varebeskrivelse
0301 93 00 0302 69 11	Karpe (<i>Cyprinus Carpio</i> , <i>Ctenopharyngodon idella</i> , <i>Hypophthalmichthys nobilis</i> , <i>Hypophthalmichthys molitrix</i>)
ex 0301 99 11 ex 0302 12 00	Atlantehavslaks (<i>Salmo salara</i>)
ex 0301 91 ex 0302 11	Ørred (<i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Salmo trutta</i>)
0301 92 00 0302 66 00	Ål (<i>Anguilla anguilla</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 95	Guldbrase (<i>Sparus aurata</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 94	Havaborre (<i>Dicentrarchus labrax</i>)
ex 0301 99 90 ex 0302 69 99	Pighvar (<i>Psetta maxima</i>)
0307 10 10 ex 0307 10 90	Østers (<i>Ostrea edulis</i> , <i>Crassostrea gigas</i>)
ex 0307 31 10	Muslinger (<i>Mytilus</i> spp.)
0307 91 00	Venusmuslinger (<i>Ruditapes decussatus</i> , <i>Ruditapes philippinarum</i> , <i>Tapes</i> spp., <i>Veneridae</i> , <i>Mercenaria Mercenaria</i>)

BILAG VI

Suspension af toldsatserne i den fælles toldtarif i henhold til artikel 28

1. Opkrævning af toldsatsen for filet af alaskasej (*Theragra chalcogramma*), i industriblokke, frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 20 85, suspenderes indtil videre.
2. Opkrævning af toldsatsen for kød fra alaskasej (*Theragra chalcogramma*), i industriblokke, frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 90 61, suspenderes indtil videre.
3. Toldsatsen for fisk af arterne *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* og *Boreogadus saida*, undtagen lever, rogn og mælke, fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode:

ex 0302 50 10

ex 0302 50 90

ex 0302 69 35

ex 0303 60 11

ex 0303 60 19

ex 0303 60 90

ex 0303 79 41

nedsættes indtil videre til 3%.

4. Toldsatsen for surimi bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 90 05, nedsættes indtil videre til 3,5 %.
5. Toldsatsen for filet af newzealandsk langhale (*Macruronus novaezealandiae*), frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 20 91, nedsættes indtil videre til 3,5 %.
6. Toldsatsen for kød fra newzealandsk langhale (*Macruronus novaezealandiae*), frosset, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode ex 0304 90 97, nedsættes indtil videre til 3,5 %.
7. Toldsatsen for dybhavsrejer af arten *Pandalus borealis*, med skal, ferske, kølede eller frosne, bestemt til forarbejdning, henhørende under KN-kode:

ex 0306 13 10

ex 0306 23 10

suspenderes indtil videre.

For ovenstående varer kontrolleres det efter de relevante EF-bestemmelser, at varerne anvendes til forarbejdning. Der indrømmes delvis eller fuldstændig suspension for varer, som skal forarbejdes på den ene eller den anden måde, men dog ikke, hvis de kun skal undergå én eller flere af følgende behandlinger:

- rensning, udtagning af indvolde, afskæring af hoved og hale
- opskæring, undtagen opskæring i skiver, filetering, opskæring af frosne blokke eller deling af interleaved-pakede fileter i frosne blokke
- prøveudtagning, sortering

- mærkning
- emballering
- køling
- frysning
- dybfrysning
- optøning, adskillelse.

Suspensionen gælder ikke for varer, som skal undergå anden form for behandling eller forarbejdning, der giver ret til suspension, hvis denne behandling eller forarbejdning finder sted i detailsalgsleddet eller på restauranter. Suspensionen gælder udelukkende for konsumfisk.

BILAG VII

A. Beregningsmetode for godtgørelsen i artikel 10, stk. 2, litra a)

(i EUR pr. tilsluttet fartøj)

Antal tilsluttede fartøjer	Årligt beløb i de første tre år	Årligt beløb i de følgende to år
fra nr. 1 til nr. 50	600	300
fra nr. 51 til nr. 100	200	100
fra nr. 101 til nr. 500	100	50
fra nr. 501	0	0

B. Beregningsmetode for godtgørelsen i artikel 10, stk. 2, litra b)

(i EUR pr. producentorganisation)

Procentdel af produktionen, der afsættes gennem en producentorganisation inden for et bestemt produktionsområde	Årligt beløb i de første tre år	Årligt beløb i de følgende to år
til og med 50 %	20 000	15 000
mellem 50 % og 75 %	25 000	20 000
75 % og derover	30 000	25 000

BILAG VIII

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 3759/92	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 4a	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 5a	—
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	—
Artikel 7a	Artikel 12
Artikel 7b	—
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 11	Artikel 20
Artikel 12	Artikel 21
Artikel 12a	—
Artikel 13	Artikel 22
Artikel 14	Artikel 23
Artikel 15	Artikel 24
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 29
Artikel 24	Artikel 30

Forordning (EØF) nr. 3759/92	Denne forordning
Artikel 25	Artikel 35
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 31
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 37
Artikel 32	Artikel 38
Artikel 33	Artikel 39
Artikel 34	Artikel 40
Artikel 35	Artikel 42
Artikel 36	Artikel 43
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	—
Bilag V	—
Bilag VI	Bilag IV
Bilag VII	Bilag VI